

ریخت شناسی سطح گسل، معیاری برای تشخیص سازوکار آن

الهام خراسانی^(*)، دانشجوی کارشناسی ارشد زمین شناسی تکتونیک دانشگاه شاهرود
Khorasanie37@yahoo.com
پرویز امید، دکترای زمین شناسی تکتونیک، عضو هیئت علمی دانشگاه شاهرود، pomidy@yahoo.com
عزیزالله طاهری، استاد چینه‌شناسی و فسیل‌شناسی دانشگاه شاهرود، ali.ataheri@gmail.com

چکیده :

ریخت‌شناسی سطوح گسل، اساساً تحت تأثیر جنس سنگ، رفتار مکانیکی، نوع گسله‌سنگ و دخالت سطوح شکستگی اریب نسبت به سطح گسل از قبیل شکستگی‌های کششی و برش‌های ریدل است. در مکان‌هایی که سایر روش‌ها مانند چینه نگاری، چین‌های کشیده و... برای تشخیص سازوکار گسل‌ها در دسترس نباشند معیارهای ریخت‌شناسی ابزارهای مناسبی برای تشخیص نحوه حرکت گسل توسط زمین شناسان ساختمانی است. اگرچه شناسایی و به‌کارگیری این معیار به دلیل عملکرد فرسایش بر روی سطوح شکستگی‌ها چندان ساده نیست ولی استفاده از نمونه‌های الگو به ویژه در گسل‌های نوزمین ساختی می‌تواند کارگشا باشد. در این مقاله نمونه‌های الگویی از برخی معیارها بر روی سنگ آهک‌های سازند دلیچای، لار، و کنگلومرای هزاردره در منطقه‌ی شمال گردنه آهوان (شمال خاوری سمنان) معرفی شده‌اند.

کلید واژه‌ها: مورفولوژی سطح گسل، سازوکار گسل، برشی‌های ریدل.

Abstract:

Fault surface morphology, a criterion for fault mechanism recognition.

Fault surface morphology, mainly influenced by lithology, mechanical behavior, type of fault, and interference oblique fracture surfaces to the fault surface such as tensile fractures and Riddle shears. In places where other methods such as stratigraphy, fault drag folds and... So on are not available, morphological criteria are suitable tools for determination of movement sense by structural geologist. Although because of fault plane erosion, identification and using of these criteria is not so easy, but, the use of typical samples especially in neotectonic faults can be very useful. In this paper, examples of some typical criteria on Delichay and Lar limestones, and Hezardareh conglomerate in the North of Ahovan (north-east of Semnan) are showed.

Keywords : Fault surface Morphology, fault Mechanism, Riddle shears.

مقدمه :

شاخص‌های ریخت‌شناسی سطح گسل در مطالعات زمین شناسی ساختمانی کاربرد ویژه‌ای دارد. به کارگیری روش‌های تجزیه و تحلیل این شاخص‌ها به محققین زمین شناسی کمک مؤثری در استنباط فرآیندهای حرکتی می‌نماید. از تاریخچه و پیشینه‌ی مطالعاتی این عناصر می‌توان به مطالعات ریدل (Riedel, 1929) به عنوان پیشگام در زمینه شکستگی‌های مرتبط با زون‌های برشی (Riedel shear) اشاره نمود (Coelho, 2006) وی این شکستگی‌ها را در دسته‌های P, R', R و T تقسیم‌بندی نموده و ملاک تفکیک آن‌ها را میزان زاویه و جهت حرکت این شکستگی‌ها نسبت به گسل می‌داند. پتیت (Petit, 1987) بعضی از این عناصر حرکتی را با برداشت‌های صحرایی در کوه‌های آلپ موروکو مورد مطالعه قرار داده و معتبرترین معیارهای نحوه تشخیص حرکت را در دسته شکستگی‌های مرتبط با گسل معرفی می‌نماید. دبلاس (Doblas, 1998) طبقه‌بندی جدیدی از این شاخص‌ها را براساس ۶۱ معیار ارائه نموده است. این معیارهای لغزشی در ۱۱ گروه عمده از قبیل، نشانه‌های هلالی‌شکل (V or crescentic marking)، پله‌ها (steps)، شکستگی‌ها (fractures)، ردیفی از ساختارهای مسطح متمایل (trains of inclined planar structures)، آثار اجسام برجای مانده (trailed material)، برجستگی‌های نامتقارن (Asymmetric elevations)، عناصر تغییر شکل یافته (deformed elements)، جهت

کریستالوگرافی و کانی‌شناسی (crystallographic/ mineralogical orientations)، مناظر نامتقارن در سطح گسل (Asymmetric plan-view features)، حفره‌های نامتقارن (asymmetric cavities)، و چین‌های نامتقارن (asymmetric folds) قرار گرفته‌اند. در مکان‌ها و پهنه‌های محدود که روش‌های تشخیص سازو کار گسل‌ها مانند چینه‌نگاری، عناصر ساختاری همچون چین‌های کشیده سطح گسل و... حضور ندارند شاخص‌های ریخت‌شناسی سطح گسل می‌تواند به تشخیص نحوه حرکت و سازوکار آنها کمک نماید به ویژه در بررسی‌های تنش دیرین به کمک تحلیل لغزش گسل‌ها این شاخص‌ها کاربرد ویژه ای خواهند داشت. ریخت‌شناسی سطح گسل و شناسایی نحوه حرکت با استفاده از معیارهای مورفولوژی سطح گسل کمتر مورد توجه بوده است و از آنجا که در مطالعات نوین زمین‌شناسی ساختمانی، شناسایی این شاخص‌ها و روش به کارگیری آنها ضرورت دارد، در راستای تهیه یک اطلس کاربردی از این شاخص‌ها که هدف درازمدت نگارنده می‌باشد، سعی شده است که به طور اجمالی در این مقاله به برخی از این شاخص‌های شکل گرفته در سطوح گسلی مشاهده شده بر روی واحدهای آهکی مزوزوئیک و کنگلومرای هزاردره منطقه آهوان (شمال شرق سمنان) از قبیل، پله‌های گسلی، اثر برشی‌های ریدل، نشانه‌های هلالی‌شکل و نشانه‌های ابزارهای اشاره شود.

روش تحقیق:

دست‌آوردهای این مقاله بخشی از یک تحقیق پایان نامه‌ای است که در منطقه مورد مطالعه در دست انجام است. شناسایی شاخص‌های ریخت‌شناسی سطح گسل بر مشاهدات و اندازه‌گیری‌های مستقیم سطوح گسستگی در صحرا استوار بوده است. برداشت‌ها و یافته‌های صحرایی با مدل‌های تئوریک موجود، تطبیق و مقایسه گردیده است.

شاخص‌های ریخت‌شناسی سطح گسل:

یک روش بسیار مؤثر در تعیین جهت حرکت و سازوکار گسل، مشاهده مستقیم سطوح لغزش می‌باشد. معیارهای ریخت‌شناسی سطح گسل، اساساً تحت تاثیر عوامل عمده‌ای از جمله نوع سنگ و رفتار مکانیکی آن قرار دارند و به انواع متنوعی از ساختارهای ثانوی همراه با گسل از قبیل، خراش‌های گسل، پله‌های گسل، خطواره‌های رشته‌ای ناشی از رشد فیبرهای کانیایی، آثار خرده‌سنگی، حفره‌های نامتقارن، شکستگی‌های هلالی، شکستگی‌های ریدل و... اطلاق می‌شود که در زیر به برخی از آنها پرداخته شده است.

۱- پله‌های گسلی (Steps):

پله‌های گسلی یکی از معمول‌ترین برجستگی‌های روی سطوح لغزشی هستند که بر خراش‌های گسلی تقریباً عمودند (شکل ۱-الف). لمس صاف این برجستگی‌های پله‌مانند جهت حرکت بلوک گم شده را نشان می‌دهد که آنها را معیار صافی مثبت (Angelier, 1994) یا پله‌های سازگار (Norris and Barron, 1969) می‌گویند. اما گاهی مشاهده شده است که پله‌های گسلی در خلاف جهت حرکت بلوک گم شده قرار می‌گیرند و ناظر در صورت لمس این دسته از پله‌های گسلی احساس زبری می‌کند که به اصطلاح به آن معیار صافی منفی (Angelier, 1994) یا پله‌های ناسازگار (Norris and Barron, 1969) اطلاق می‌شود. این نوع از پله‌های باز دارنده در محل انحلال حفره‌ای قرار دارند که اگر بر سطح گسل عمود باشند به صورت یک استیلولیت کوچک ظاهر می‌شوند (Marshak and Mitra, 1986).

۲- خطواره‌های رشته‌ای (Mineral steps):

این خطواره‌ها ناشی از رشد کانی‌های رشته‌ای در سطح گسل است (شکل ۱-الف). حضور این خطواره‌ها معرف آن است که گسل ضمن حرکت به طور جزئی باز شده و محلی برای تشکیل این کانی‌های رشته‌ای فراهم ساخته است و با توجه به ترکیب کانی، کانی به صورت رشته‌های ظریف و دراز در جهت حرکت بلوک مقابل در مناطق پناهگاهی (عموماً پشت پله‌ها) رشد می‌کند (Marshak and Mitra, 1986).

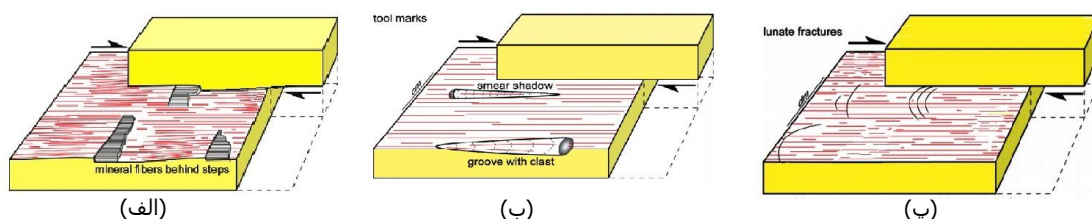
۳- نشانه‌های ابزار (Tool mark):

نشانه‌های ابزار خطواره‌های شیاری هستند که در اثر کشیده شدن یک قطعه سنگ یا جسم فرسایش دهنده سخت (سخت تر از خود سنگ) بر روی یکی از دیواره‌های گسلی در جریان حرکت سطح لغزشی با رخنمون قاشقی شکل بر روی سطح گسل بر جای گذاشته می‌شوند و ممکن است قطعه سنگ در انتهای شیار باقی بماند. (شکل ۱-ب). در این صورت سمت حرکت به سمت پایانه حرکت جسم سخت می‌باشد (Tjia, 1967; Doblas, 1985). اما در صورت عدم حضور این کلاست‌ها استفاده از این معیار قابل اطمینان نخواهد بود.

۴- شکستگی‌های هلالی (Crescentic fractures):

این شاخص‌ها شکاف‌های کششی می‌باشند که معمولاً به صورت هلالی شکل بر روی سطوح گسستگی‌ها ظاهر می‌شوند (شکل ۱-پ). حرکت در این شاخص‌ها به سمت تقعر هلال‌ها می‌باشد (Doblas, 1985).

شکل ۱: نمودار سه بعدی نشان‌دهنده رابطه بین جهت حرکت و شاخص‌های مورفولوژی سطح گسل، الف-پله‌های گسل و خطواره‌های رشته‌ای، ب-تول مارک‌ها، پ-شکستگی‌های هلالی (برگرفته از سایت www.files.ethz.ch).

۵- شکستگی‌های فرعی مرتبط با گسل (Riedel shear):

شکستگی‌ها یکی از بهترین شاخص‌ها جهت تعیین لغزش در زون‌های برشی می‌باشند. شکستگی‌های موسوم به برش‌های ریدل، اکثراً از پدیده‌های مربوط به گسل‌های راستالغز هستند. این برشی‌های ثانویه بر اساس اینکه نسبت به سطح اصلی گسل با چه زاویه‌ای تشکیل می‌شوند و چه سازوکاری دارند، نام‌های متفاوتی به خود می‌گیرند و به برشی‌های P, R', R و T تقسیم می‌شوند (Petit, 1987). جهت‌گیری این ساختارها نسبت به گسل اصلی راستالغز، تعیین‌کننده‌ی جهت برش در گسل می‌باشد: یکی از انواع شکستگی‌های برشی ریدل که R نامیده می‌شوند، برش‌هایی هستند که با زاویه کوچک نسبت به گسل اصلی راستالغز (تقریباً 10° تا 20° درجه) به شکل ردیف‌های پوششی تشکیل می‌شوند و هم‌سو (Synthetic) با حرکت گسل هستند (شکل ۲-الف). در شکستگی‌های R جهت حرکت گسل در راستای بلوک گم شده آسان است و شکستگی بر روی سطح گسلی فرو می‌افتد به عبارتی در دسته شکستگی‌های موافق با حرکت گسل (Positive) جای دارند (Coelho, 2006). شکستگی‌های نوع R' شکستگی‌های برشی غیر هم‌سو (Antithetic) با حرکت گسل هستند که به طور متوسط با زاویه 75° درجه نسبت به گسل اصلی گسترش پیدا می‌کنند (شکل ۲-ب، الف). شکستگی‌های R' که نسبت به سطح اصلی در جهت حرکت بلوک گم شده قرار می‌گیرند، به صورت سدی در مسیر حرکت گسل نمایان می‌شوند و در راستای بلوک گم شده حرکت به آسانی صورت نمی‌گیرد جزء دسته شکستگی‌های مخالف با حرکت (Negative) محسوب می‌شوند (Coelho, 2006). شکستگی‌های نوع T شکستگی‌های کششی هستند که به صورت بازشدگی‌هایی روی سطوح گسلی رخمون می‌یابند و هیچ آثار حرکتی بر روی آن‌ها ثبت نمی‌شوند (شکل ۲-ب). شکستگی‌های T بهترین معیارهای مورفولوژیکی بر روی سطح گسل هستند که سطح شکستگی با سطح گسل زاویه حدود 45° درجه می‌سازد که نوک گوه ساخته شده توسط این دو سطح، خلاف جهت حرکت بلوک گم شده را نشان می‌دهد (Doblas, 1998).

نکته حائز اهمیت در شکل‌گیری این شکستگی‌ها در سنگ توجه به خواص مکانیکی سنگ و شرایط فیزیکی آن است. بنابراین در سنگ‌هایی با جنس‌های مختلف این برش‌ها با زوایای خاصی نسبت به روند اصلی گسل قرار خواهند گرفت که این زاویه تابع زاویه اصطحاک داخلی سنگ (Φ) می‌باشد. به همین منظور به روابط تئوریک ارتباط بین (Φ) و زاویه شکستگی‌ها با سطح اصلی گسل اشاره شده است (رابطه ۱). اگرچه طبق روش معمول در زمین‌شناسی ساختمانی می‌توان زاویه (Φ) متوسط را برای توده سنگ در حدود 30° درجه در نظر گرفت، ولی برای بررسی و محاسبه دقیق‌تر زاویه بین شکستگی‌های برشی با سطح اصلی می‌توان از Φ ‌های بدست آمده برای انواع سنگ‌ها در آزمایشگاه‌ها استفاده نمود. در این بخش از داده‌های مندرج در جدول ۱ استفاده شده است و مقادیر ممکن برای زوایای P, R, R' و T با در نظر گرفتن $\Phi = 40^\circ$ برای آهک‌های سازند لار به شرح زیر محاسبه گردیده است.

$$\begin{aligned} R &= \phi/2 \\ R' &= 90 - \phi/2 \\ P &= -\phi/2 \\ T &= 45 \end{aligned}$$

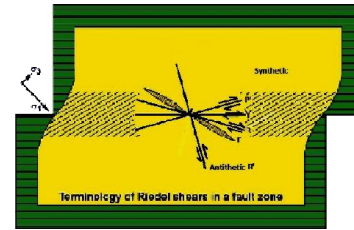
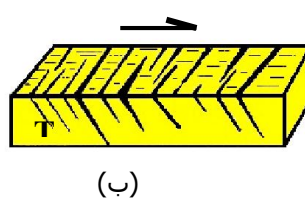
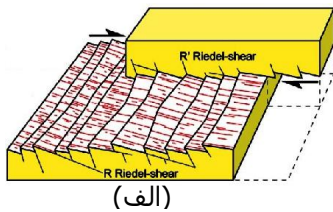
رابطه (۱):

$$R=20 \quad R'=70 \quad P=-20 \quad T=45$$

جدول ۱: تعیین زاویه اصطحاک داخلی بر حسب نوع سنگ (Look, 2007).

Roke class	Friction angles range(degrees)	Typical rock types
Low Friction	20 to 27	Schists, shale
Medium Friction	27 to 34	Sandston, siltstone, Chalk, gneiss, slate
High Friction	34 to 40	Basalt, granite, limestone, conglomerat

شکل ۲: الف و ب - نمودار سه بعدی مربوط به نحوه شکل‌گیری برشی‌های ریدل R، R' و T، پ- شکل شماتیکی از روابط زاویه‌ای برشی‌های ریدل در زون‌های برشی (برگرفته از سایت www.files.ethz.ch).

نتایج :

تشخیص سازوکار گسل با استفاده از شاخص‌های مورفولوژی سطح گسل در نمونه‌های صحرایی:

در این بخش سعی شده است از معیارهای ریخت شناسی سطوح گسلی که به لحاظ تئوری در بخش روش تحقیق معرفی شده‌اند، در نمونه‌های صحرایی منطقه مورد مطالعه جهت تعیین سازوکار گسل استفاده شود.

۱- پله‌های گسلی: نمونه صحرایی از پله‌های گسلی بر روی واحدهای کنگلومرایی هزاردره بر روی سطحی با موقعیت $۷۵/۱۸۲$ با ریک تقریبی ۷۰ درجه پادساعتگرد بر روی فرودپواره برداشت شد که با توجه به این نوع معیار سازوکار گسل معکوس چپ‌بر معرفی شده است (شکل ۳-الف).

۲- خطواره‌های کانمایی: در منطقه مورد مطالعه بر روی سازند آهکی دلیچای خطواره‌های کانمایی کلسیت در پشت پله‌های گسلی رشد یافته‌اند که حضور این رشته‌های ظریف و باریک بر روی سطحی گسلی با موقعیت $۸۰/۱۷۴$ و ریک ۲۵ درجه پادساعتگرد بر روی فرودپواره، حرکت چپ‌بر معکوس را نشان می‌دهد (شکل ۳-ب).

۳- تول‌مارک‌ها: در مطالعات صحرایی بر روی سازند لار منطقه، آثار تول‌مارک بر روی سطحی با موقعیت $۸۵/۰۶۵$ ، با ریک ۲۰ درجه پادساعتگرد بر روی فرادپواره مشاهده شد که حرکت چپ‌بر گسل را تایید می‌کند (شکل ۳-پ).

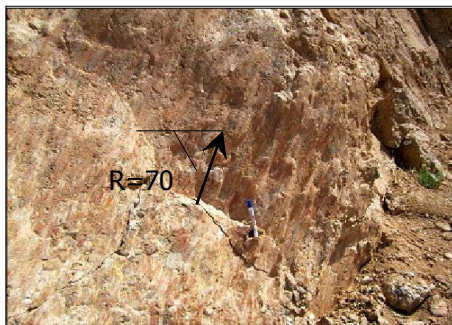
۴- شکستگی‌های کششی هلالی‌شکل: معیار شکستگی‌های هلالی بر روی سطحی با موقعیت $۴۵/۰۶۵$ و ریک حدود ۲۷ درجه ساعتگرد در فرادپواره بر روی سازند آهکی لار در منطقه دیده شد که با استفاده از آن سازوکار سطح گسلی راست‌بر با مؤلفه کوچک معکوس تشخیص داده شده است (شکل ۳-ت).

۵- شکستگی‌های ریدل:

در مطالعات صحرایی انجام شده در منطقه بر روی سطوح گسلی موقعیت هندسی شکستگی‌های برشی ریدل برداشت شد و پس از ترسیم استریوگرام‌های مربوط به این سطوح و تعیین زاویه‌ی بین این شکستگی‌ها با سطح گسل اصلی (جدول ۲)، نوع شکستگی تعیین گردید که با مقایسه آن با شکستگی‌های ریدل به دست آمده به روش تئوریک در بخش روش تحقیق، مشخص گردید در صورتی که برای واحدهای آهکی سازند لار $\Phi=40$ در نظر گرفته شود این دو روش با یکدیگر هم‌خوانی دارند (شکل ۴).

جدول ۲: داده‌های برداشت شده از سطوح شکستگی‌های ریدل و تشخیص سازوکار گسل با استفاده از آن.

موقعیت میانگین گسل Dip/ Dip.Dir	موقعیت میانگین شکستگی Dip/ Dip.Dir	زاویه سطح اصلی با شکستگی	نوع شکستگی	سازوکار گسل
۹۰/۱۲۵	۷۰/۳۲۵	۲۱	R	چپ‌بر
۹۰/۱۲۵	۸۷/۱۸۲	۴۷	T	چپ‌بر

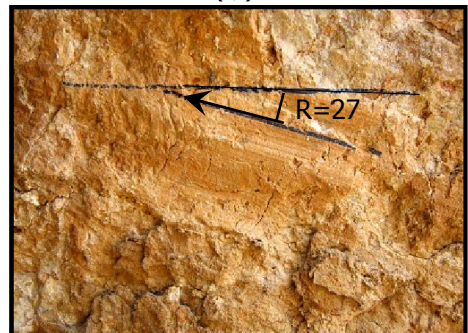
(الف)

(ب)

(پ)

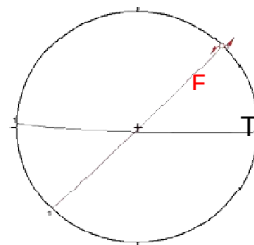

(ت)

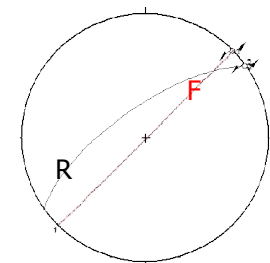
شکل ۳: الف- نمایی از یک پله گسلی سازگار بر روی واحدهای کنگلومرایی سازند هزاردره (دید به سمت شرق)، ب- نمایی از حضور فیبرهای سفیدرنگ کلسیت در پشت پله های گسلی بر روی واحدهای سازند دلیچای (دید به سمت شمال)، پ- نمایی از نشانه های ابزاری بر روی سازند آهکی لار (دید به سمت شمال شرق)، ت- نمایی از شکستگی های هلالی بر روی سازند آهکی لار (دید به سمت شرق).

(الف)

(ب)

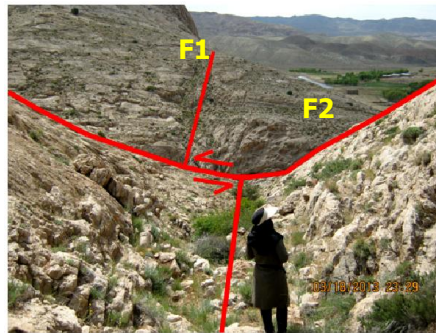
(پ)

شکل ۴: الف- نمایی از برشی R و شکستگی T بر روی واحدهای آهکی سازند لار، فلش سیاه رنگ نشان دهنده جهت حرکت می باشد (دید به سمت شمال غرب)، ب- نمودار استریوگرام مربوط به شکستگی T و گسل، پ- نمودار استریوگرام مربوط به برش R و سطح گسل.

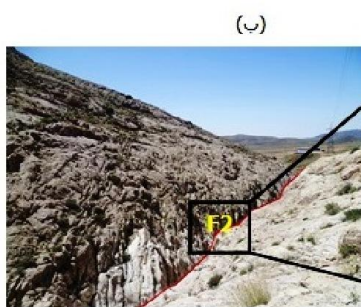
در بازدیدهای صحرایی صورت گرفته، دره گسلی (F2) بر اساس شواهد مورفولوژی منطقه، شاخه ای از گسل اصلی منطقه به نام رین (امیدی و همکاران، ۱۳۸۱) که در این بخش F1 نامگذاری شده را به صورت چپ بر جابجا نموده است (شکل ۵-الف). پس از تحلیل دسته شکستگی های مرتبط با این دره گسلی و ترسیم استریوگرام های مربوط به آن، مشاهده شد که این شکستگی ها از نوع R می باشند که نسبت به یکدیگر به صورت چپ بر و پوششی قرار گرفته اند (جدول ۳). از این رو این شکستگی های فرعی مرتبط با گسل نیز تاییدی بر حرکت چپ بر این دره گسلی عرضی می باشد (شکل ۵-ب، پ، ت و ث).

جدول ۲: داده های مربوط به سطوح شکستگی های ریدل و تشخیص سازوکار گسل با استفاده از آنها.

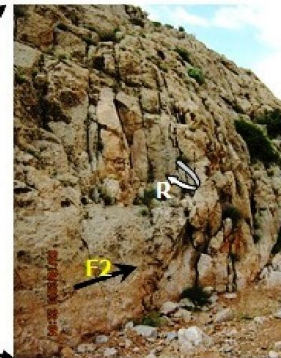
موقعیت میانگین گسل Dip/ Dip.Dir	موقعیت میانگین شکستگی Dip/ Dip.Dir	زاویه سطح اصلی با شکستگی	نوع شکستگی	سازوکار گسل
۷۸/۲۹۴	۷۸/۲۷۲	۲۲	R	چپ بر

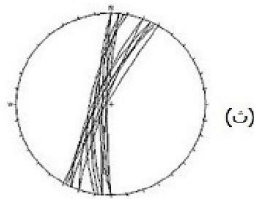
(الف)

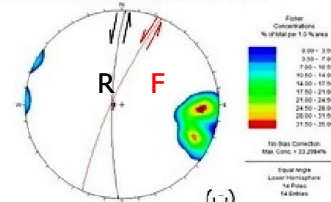
(ب)

(ب)

(ت)

(ت)

شکل ۵: الف- جایجایی چپ بر گسل اصلی F1 توسط گسل عرضی F2 (دید به سمت جنوب شرق)، ب- نمایی از دره گسلی F2 که به موازات گسل عرضی است (دید به سمت جنوب)، پ- شکستگی‌های برشی شکل گرفته بر روی گسل عرضی F2 (دید به سمت جنوب)، ت- نمودار سیکلوگرافیک بدست آمده از داده‌های برداشت شده از سطح گسل عرضی F2 و شکستگی‌های مرتبط با آن (R) نمودار هم‌تراز قطب صفحات گسلی که روند غالب N23°E, 78°NW را برای گسل عرضی F1 و روند غالب N2°E, 78°W را برای شکستگی‌های R نشان می‌دهد.

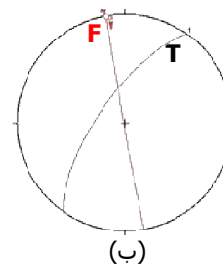
در مطالعات صحرائی انجام شده، نمونه‌ای از شکستگی بر روی آهک‌های منطقه که به صورت بازشدگی بر روی سطح گسلی رخنمون دارد، شناسایی شد که پس از برداشت و رسم استریوگرام مربوط به آن، باتوجه به میزان زاویه محاسبه شده به لحاظ تئوری در رابطه ۱ و مقایسه آن با نتایج بدست آمده در صحرا (جدول ۴)، می توان آنرا از نوع کششی دانست (شکل ۶).

جدول ۴: داده‌های مربوط به سطوح شکستگی‌های ریدل و تشخیص سازوکار گسل یا استفاده از آنها.

موقعیت میانگین گسل Dip/ Dip.Dir	موقعیت میانگین شکستگی Dip/ Dip.Dir	زاویه سطح اصلی با شکستگی	نوع شکستگی	سازوکار گسل
۹۰/۲۶۰	۷۰/۲۰۵	۴۸	T	راستبر

(الف)

(ب)

شکل ۶: الف- نمایی از شکستگی T بر روی سطح گسلی، حرکت بلوک گم‌شده به سمت شیب کمتر شکستگی می‌باشد (دید به سمت جنوب)، ب- نمودار استریوگرام بدست آمده از سطح گسل (F) و شکستگی T مرتبط با آن.

نتیجه گیری :

مطالعات صحرایی صورت گرفته بر روی ریخت‌شناسی سطوح گسل موجود در سنگ آهک‌های سازند دلیچای، لار، و کنگلومرای هزاردره در منطقه‌ی شمال گردنه آهوان (شمال خاوری سمنان) نشان می‌دهد که از میان عوامل مؤثر در ریخت‌شناسی سطح گسل، گسستگی‌های فرعی مرتبط با سطح گسل اعم از برشی های ریدل P, R', R و یا شکستگی‌های کششی T ، از نظر نظم هندسی، مرحله شناسایی و در مرحله تشخیص سمت حرکت، کارآمدی بهتری در مقایسه با سایر عوامل دارند. این شاخص‌ها در خصوص گسل‌های نوزمین‌ساختی به دلیل عدم فرسایش نسبت به سایر شاخص‌ها بر روی سطح گسل از اطمینان بیشتری برخوردار هستند. زیرا سایر شاخص‌های ریخت‌شناسی مانند پله‌های گسلی و ... که محدود به سطح گسستگی هستند و در حجم سنگ نفوذ ندارند متاثر از فرایند فرسایش متحمل تغییر در شکل شده و فاقد کارآمدی در شناسایی نحوه حرکت خواهند شد. نکته قابل توجه دیگر اینکه در کاربری این شاخص‌ها برای تشخیص نحوه حرکت در حد امکان نباید به یک شاخص اکتفا نمود زیرا که نتایج حاصل از تحلیل این یافته‌ها مانند تعیین تنش دیرین با استفاده از تحلیل لغزش گسل‌ها بستگی به میزان اعتبار و درستی این یافته‌ها دارد. پیشنهاد می‌شود که برای شناسایی این شاخص‌ها و تشکیل یک اطلس کامل، از مواردی استفاده شود که نحوه‌ی حرکت گسل توسط روش‌های دیگر مانند چین‌های کشیده‌ی سطح گسل و یا جایجائی لایه‌های کلیدی یا ... از پیش تعیین شود تا اشتباهی در شناسایی شاخص و سازوکار گسل صورت نگیرد.

منابع فارسی :

امیدی، پ.، نوگل سادات، م.، قرشی، م.، ۱۳۸۱، "بازسازی تنش کواترنری بر اساس تحلیل لغزش در نیمه جنوبی البرز خاوری"، فصلنامه علمی پژوهشی علوم زمین، شماره ۲۵-۴۶.
مارشاک، ا.، میترا، گ.، ۱۳۸۱، "روش‌های اساسی زمین‌شناسی ساختمانی" ترجمه محسن پورکرمانی و حسین معتمدی، ۱۵، (۱-۵۰۳)، انتشارات دانشگاه شهید بهشتی.

References:

- Angelier, J., 1994. "Fault slip analysis and paleostress reconstruction". In: Hancock, P.L. (Ed.), Continental Deformation Pergamon Press, pp. 53–100.
- Coelho, S., Passchier, C., Marques, F., 2006. "Riedel-shear control on development of pennant veins: field example and analogue modeling", Journal of structural geology, 28, pp.1658-1669.
- Doblas, M., 1998. "Slickensid kinematic indicators", J. of Tectonophysics, 295, pp. 187–197.
- Fossen, H., 2010. "Structural Geology", university of Bergen, pp463.
- Jackson, R.E., Dunn, D.E., 1974. "Experimental sliding friction and cataclasis of foliated rocks", Int. J. Rock Mech. Min. Sci. Geol. Abstr. 11, pp. 235–249
- Look, B.G., 2007. "Handbook of Geotechnical Investigation and Design Tables", Published by: Taylor & Francis/Balkema, pp.331.
- Norris, D.K., Barron, K., 1969. "Structural analysis of features on natural and artificial faults", In: Baer, A., Norris, D.K. (Eds.), Research in Tectonics. Geol. Surv. Can. Pap. 68–52, pp. 136–167.
- Petit, J.P., 1987, "Criteria for the sense of movement on fault surfaces in brittle rocks", Journal of structural geology, 9, No.5/6, pp. 597 to 608.
- Tijja, H.D., 1967. "Sense of fault displacements", Geol. Mijnbouw 46, pp. 392–396.
- www. files. ethz. ch/ Structural Geology/jpb/file English/3 fault pdf.

2014

32nd National & the 1st International
Geosciences Congress
16-19 February

Ministry of Industry, Mine & Trade
Geological Survey of IRAN

Date: 15-02-2014

CERTIFICATION

No: 100-9346

This is to certify that

Elham Khorasani, Parviz Omidi & Azizolah Taheri

has presented a poster titled

" Fault surface morphology, a criterion for fault mechanism recognition"

in the 32nd National & the 1st International Geosciences Congress which was held in the Geological Survey of Iran,
16th- 19th February 2014.

M.T. Korehie

Deputy Minister, Director of GSI

M. Ghorashi, Ph.D.

Scientific Secretary